

ایران

امام صادقی(ع):

کسی که برای دیگران ارزشی قائل نباشد، خودبین و خودرأی است.

سخن‌روز

معانی‌الآخبار: ج ۲، ص ۲۴۴

نگاره

به زیربال آه، پناه می‌برید

که نیست مادری در انتظارتان

طراح: Mikail Çiftçi

فضای مجازی

نگران شادی مردم نباشیم

عزت‌الله زغمانی، وزیر سابق میراث فرهنگی و گردشگری در صفحه ایکس خود این توثیت را منتشر کرده است که: «غایت موفقیت در حکمرانی، نشاندن لبخند بر چهره مردمان خود است. خنده پسران و دختران جوانی که به رغم مشکلات فراوان زندگی، هزار چندانگی بر چهره آنان می‌نشیند، سرمایه بزرگ اجتماعی است. اگر در شاد کردن مردم، کارنامه درخوری نداریم، لااقل نگران برخی شادی‌های آنان نباشیم.»

سروده علیرضا قزوه در استقبال از غزل «شرح حال» رهبر انقلاب

علیرضا قزوه همزمان با روز شعر و ادب فارسی در تازه‌ترین سروده خود به استقبال غزل تراز منتشر شده رهبر انقلاب با عنوان «شرح حال» رفته است. در جریان دیدار رضائی امسال شاعران با رهبر انقلاب در فروردین ماه ۱۴۰۳، حجت‌الاسلام انصاری‌نژاد از شعرای کشور که به تازگی کتابی با عنوان «امین شعر انقلاب» تدوین و منتشر کرده، از حضرت آیت‌الله خامنه‌ای درخواست کرد تا غزل منتشر نشده‌ای از سروده‌هایشان را برای انتشار در چاپ جدید این کتاب در اختیار وی قرار دهند. رهبر انقلاب نیز با تقدیر از آقای انصاری‌نژاد با این پیشنهاد موافقت و غزلی از سروده‌های معظم‌له در اختیار این شاعر قرار گرفت. این غزل چندی پیش منتشر شد. در همین روزهای اندک پس از انتشار غزل، شاعران بسیاری با سرودن غزلی مرتبط به استقبال غزل رهبر انقلاب رفته‌اند.

علیرضا قزوه نیز در شعری تازه به استقبال این سرودن رفته است که به شرح ذیل است:

گامی به راه و گامی در انتظار دارم
بی برگ و یارم اما شوق بهار دارم
اصل و اصالت من از ملک لامکان است
هم دردهای بسیار از زندگی چشیدم
هرکس رسید ما را با تیر عاقبت زد
آوازخوان دردم در کوه‌های غریب
تیرسه شعبه دارد دنیا اگر، غمی نیست
حتی ندید دنیا یک چشم سیر ما را

•••

اهتزاز پرچم فلسطین در یک پل تاریخی

دانش آموزان شرکت‌کننده در اختتامیه جشنواره کشوری «کتابنوش» که به میزبانی استان چهارمحال و بختیاری در شهرکرد برگزار شد در جریان بازدید از پل تاریخی زمان خان پرچم بزرگ فلسطین را به اهتزاز درآوردند. این برنامه به یاد شهدای مدرسه تابعین غزه، در پل تاریخی زمان خان شهرکرد صورت گرفت. این پل تاریخی که قدمش به دوره صفویه برمی‌گردد و یکی از جاذبه‌های گردشگری شهر سامان در استان چهارمحال وبختیاری محسوب می‌شود، روی رودخانه زاینده رود احداث شده است.

پیشنهاد رسول جعفریان برای تعطیلات مدارس

رسول جعفریان، استاد دانشگاه و از رؤسای سابق کتابخانه و مرکز اسناد مجلس در تازه‌ترین فعالیت خود در شبکه‌های اجتماعی، مطلبی پیشنهادی را درباره تعطیلات سالانه دانش آموزان به نظرسنجی گذاشته است؛ متنی با این مضمون که: «تعطیلی سه ماهه تابستان که در عمل از نیمه خرداد آغاز می‌شود و تا پایان شهریور ادامه دارد تا چه اندازه هوشمندانه است؟ فرضاً اگر سه ترم تحصیلی سه ماهه طراحی می‌شد و بین هر کدام یک ماه تعطیلی، بهتر نبود؟ فروردین و مرداد و آذر ماه‌های تعطیل اعلام می‌شد. ممکن است ساده‌اندیشانه باشد. نظری دارید؟» کاربران واکنش‌های مختلفی به گفته او نشان داده‌اند؛ یکی از آنان نوشته: «اصلاً با تعطیلی فروردین موافق خودمان است. به نظرم فقط دو روز عید رو تعطیل کنند و تعطیلات اصلی از اردیبهشت شروع بشود.» کاربر دیگری نوشته: «من برای تحصیلات تکمیلی دانشگاه به کشور دیگری رفتم، آنها هم تعطیلات تابستانی داشتند. تنها تفاوتش این بود که از اوایل خرداد شروع شد و اوایل شهریور هم تمام می‌شد. تعطیلات سال نو میلادی کشورهای غربی و امریکایی هم شبیه تعطیلات نوروزی خودمان است. اما پیشنهادی‌را که آقای جعفریان در صفحه‌اش نوشته هیچ‌کجای دنیا ندیده و درباره چیزی شنیده‌ام. به نظرم اصلاً اصولی نیست.» فرد دیگری این‌طور نوشته که: «قبل از تغییرات اینجینی، مسئولان آموزش و پرورش باید فکری به حال کیفیت آموزشی کنند. از طرفی فضای مدارس دولتی هم به تغییراتی برای جذاب شدن نیاز دارند. مدارس باید دارای فضای مناسب جهت تفریح و بازی و ورزش باشند تا کودکان حوصله حضور سر کلاس را داشته باشند.» کاربر دیگری به گلایه گفته: «تجربه سه ترم در یک سال تحصیلی در عربستان درحال اجراءست و منتقدان سرسختی هم داره، به جای این تغییرات غیرضروری، آموزش و پرورش باید سعی کند تا کلاس‌ها به شکل استاندارد و در ساعات‌های اصولی برگزار شوند.» البته نوشته جعفریان تنها یک پیشنهاد از سوی چهره‌ای فرهنگی است و درج آن در فضای مجازی را نباید شروع تغییر خاصی تلقی کرد.

• صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر عامل مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران: احسان صالحی

• سردبیر:

حسام‌الدین برومند

نقل قول

کمدی بدون نگاه نقّاد و منتقد، کمدی نیست

کمدی راستین کمدی‌ای است که به مسائل اجتماعی و مسائل مختلف نگاه نقادانه و منتقدانه دارد. اگر جامعه‌ای به کمدین خود اجازه چنین نگاهی به مسائل را ندهد، کمدی به‌سمت ابتذال می‌رود. کمدی سالم کمدی متفکرانه است؛ کمدی‌ای که در آن تفکر باشد را هر کسی نمی‌پسندد. کمدی متفکرانه به مخاطبش تفکر را انتقال می‌دهد و به مخاطبش یاد می‌دهد در مورد مسائلش فکر کند و راه‌حل پیدا کند، اما اگر این فضا از کمدین گرفته شود که بخواهد این نگاه را به جامعه‌اش انتقال بدهد کمدی به جایی می‌رود که شما اشاره می‌کنید؛ همان مسیری که نه‌تنها مخاطب را نمی‌خنداند و سر ذوق نمی‌آورد بلکه به او آسیب هم می‌زند.

اگر کمدی‌نویس، کمدین و طنزپرداز اجازه پیدا نکند به سمّتی برود که خودش دوست دارد، سفارشی‌کاری می‌کند که این سفارشی‌کاری کردن باعث می‌شود نوستالژی ایجاد نشود.

تجسیم

سعید فلاح فر

پژوهشگر هنر

هنرمند شدن

هیچ نسخه میانبری ندارد

رنگی و وایت بالاتس وجود ندارد. بهترین درجه حساسیت برای عکاسی در شب وجود ندارد. بهترین سرعت شاتر برای عکاسی مستند اجتماعی وجود ندارد. اگر نه، چرا باید دامنه وسیعی از این انتخاب‌ها برای علاقه‌مندان عکاسی تولید می‌شد؟! این فرمول‌ها و جدول‌های فنی آماده را نباید با آموزش عکاسی اشتباه گرفت. هر کدام از این امکانات عکاسی می‌تواند در بیان هنرمندانه، خلق معانی و تحقق افکار و تصورات عکاس اهمیت داشته باشد. در واقع هیچ هنرجویی با ۵ و ۱۰ نکته طلایی، عکاس و هنرمند نمی‌شود.

کلاس‌های عکاسی فشرده و کتاب‌های آموزش عکاسی یا انبوه آموزش‌های ویدیویی در شبکه‌ها و رسانه‌های مجازی. حتی اگر نگاه فست فودی هم نداشته باشند. باز هم در بهترین حالت ممکن می‌توانند امور فنی و تکنیکی عکاسی یا کار با دوربین و تجهیزات عکاسی را به هنرجویان آموزش دهند که تشخیص تناسب ابزار و تسلط کامل بر صنعت و فن عکاسی برای عکاسی ضروری است اما کافی نیست. محفوظاتی از اسامی یا اصطلاحات مربوط به عکاسی را نمی‌توان معادل سواد و نگاه عکاسی دانست. شهرت را نباید ما به‌ ازای سطح هنری محسوب کرد. آنچه لازمه هنر عکاسی است به مراتب پیچیده‌تر از این محفل نشینی‌ها و مهارت‌های کاربردی در استفاده از ابزار و فنون عکاسی است که درک با آموزش آن به این سادگی و به این سرعت میسر نمی‌شود. هنرجویانی که این قسمت اولیه از روابط صنفی و مسیر آموزش تنظیمات فنی را به خوبی طی کرده باشند با بستندگی به فناوری‌های خودکار، حد‌اکثر می‌توانند عکس‌هایی ساده و مشابه تولیدات سایر عکاسان را بازسازی کنند و قطعاً این فرآیند، همتراز مفاهیم خلاقه هنرعکاسی نیست.

این وضعیت، بیش و کم در مورد سایر رشته‌ها و گرایش‌های هنرهای تجسمی هم صادق است. مثلاً منظره‌سازی و آموزش‌های «باب اس» را به خاطر بیاورید. فارغ التحصیلان چنین دوره‌هایی قطعاً مهارت‌های ارزشمندی به دست می‌آورند که امروزه و لزوماً تحت عنوان «هنر نقاشی» تقسیم‌بندی نمی‌شود، نباید انتقال تجربیات تکنیکی را معادل آموزش هنر قرض کرد. لطفاً وعده جای کبسه‌ای یا راه‌های فست فودی و میانبر را برای رسیدن به هنر و هنرمند شدن باور نکنید.

• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰
نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴
ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵

• پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳
روابط عمومی • نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸

• صندوق پستی: ۵۳۸۸-۵۳۸۸۰۰
امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰

• چاپ: چاپخانه‌های همشهری

• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT

• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)

• انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۴۸۸۹۲-۵

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

خداوند موهبت زندگی را به ما عطا کرده است. وظیفه ما هم هست که موهبت زندگی کردن را به خودمان بخشاییم.

ولتر

درنگ

«زخم کاری» و مداوای کاستی‌ها

محمد حسین مهدویان با پایان بردن سومین فصل سریال «زخم کاری»، این حقیقت را نشان داد که هنر، یعنی خلق جهانی تازه‌اما باورپذیر. او ثابت کرد که می‌توان کلیشه‌ها را به راحتی تغییر داد و معنایی تازه ساخت. او از بازیگرانش، نقش‌هایی را گرفت که تا پیش از آن، تصور نمی‌شد که بتوانند چنین شخصیت‌هایی را بازتاب دهند. جواد عزتی، همه کلیشه‌های ذهنی مخاطبان‌ش را دربرآه آنچه که توانایی در بازیگری دارد، شکست. رعنا آزادی ور هم یکی از متفاوت‌ترین شخصیت‌های به نمایش درآمده در آرشپویلم فارسی را بازی کرد و فصل به فصل، فصل، بهتر و جالب‌تر شد. مهران غفوریان هم گرچه در سریال «قورباغه» توانسته بود خارج از کلیشه شخصیت بازیگری‌اش نمایان شود اما در «زخم کاری» دوم و حتی در سومین فصل آن، با بازی در چند نمای کوتاه، چهره‌ای تازه از خود به عنوان یک بازیگر شش‌دنگ و کاربلد را به تصویر کشید.

اینها، فقط جذابیت‌های مرتبط با «زخم کاری» در فصل خود نیست. با استفاده درست و هوشمندانه از متن‌های شاکهار ویلیام شکسپیر، نویسنده شهیر انگلیسی، داستانی پیش‌روی مخاطب قرار گرفت که هم آشنا و هم تازه بود. این موضوع سبب شد که محبوبیت «زخم کاری» بدون تبلیغ و هياهو به دست آید.

اما نکته مهم‌تر در آن بود که مهدویان، خود را نیز از چهارچوب‌هایی که پیش‌تر در آن قرار گرفته بود، در «زخم کاری» رها ساخت. شیوه فیلمبرداری روی دست و ایجاد افکت‌های رنگی روی تصویر در «زخم کاری» کنار گذاشته شد و تصویری واضح و واقعی، از رویدادی لازم بود مخاطب آن را مشاهده کند، در اختیار قرار گرفت. او گروهی خلاق و قدرتمند را به درستی هدایت کرد تا نتیجه‌ای یک‌دست و تر و تازه، ارائه کند. در واقع، او کارگردانی را به معنای واقعی کلمه‌اش، به اجرا درآورد. بنابراین حالا که شنیده می‌شود او در حال تولید فصل چهارم سریال خود است، می‌توان امیدوار بود که با اثری زنده و صاحب‌ایده مواجه خواهیم کرد. مهدویان و گروه پرانگیزه‌اش، نشان داده‌اند که اهل توقف نیستند. اهل ویژه‌خواری و اعتباری که در کارشان به دست آورده‌اند نیستند و شگفت‌زده کردن مخاطب، برایشان جذابیت و ارزش والاتری دارد.

«زخم کاری» اما زمانی می‌تواند موفقیت ماندگار برای خودش کسب کند که بتواند از مرزها فراتر رود. همه دنیا، شکسپیر را می‌شناسد و «هملت» را بلد است. «مکبث» را بلد است. «شاه لیر» را بلد است. در واقع چالش بزرگ گروه سازنده «زخم کاری» همین موضوع است که بتواند چشم دنیا را متوجه خودش کند. حالا اگر تا الان، خبری از نمایش برون مرزی این مجموعه ندیده‌ایم، باید واگوی و بررسی شود. شاید برخی بگویند که ریشه داستان «زخم کاری»، داخلی و ایرانی است و کارکرد بیرونی ندارد. نه، نمی‌شود این حرف را پذیرفت. همان‌طور که «هملت» توانسته است تبدیل به یک داستان ایرانی قابل لمس شود، «زخم کاری» فصل یک نیز باید بتواند با مردهای ایران نیز ارتباط

بگیرد. اگر چنین نباشد، یک جای کار می‌لنگد و باید آن لنگی را برطرف کرد. به تجربه‌ای ارزشمند در عرصه شبکه نمایش خانگی ما شود که ادامه دانش و بهره‌برداری از تجارب آن، لازم و ضروری است. ما به سرعت توانستیم با این اثر و اثرهایی که متأثر از آن بود یا سریال‌هایی که مستقل از چنین فضایی بودند اما کیفیت بالایی داشتند، شاهد بلوغ نسبی شبکه نمایش خانگی شویم و این موضوع، به ما یادآور می‌شود که بهره‌برداری درست از استعدادها و توانمندی‌ها، می‌تواند به سرعت عقب‌ماندگی و توقف‌ها را جبران کند. فقط کافی است که این موضوع را باور داشته باشیم.

- «ایران» پیش‌تر از نگاه متفاوت با نگارنده این مطلب، به نقد این سریال و به ضعف‌ها و کاستی‌هایش پرداخته است.

با نزدیک شدن به سال تحصیلی جدید، تقاضا برای لوازم التحریر افزایش پیدا کرده و تولید و عرضه این محصولات از سوی کارخانه‌ها و کارگاه‌ها به اوج خود رسیده است. بسیاری از کارگاه‌ها در این موقع از سال، شبانه‌روزی کار می‌کنند که باسجکوی نیاز مصرف‌کنندگان باشند.

عکس: فاطمه‌عبادی
ایرنا